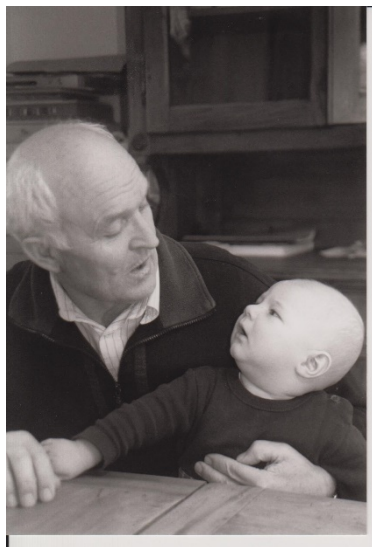

Mit navn er Oskar Habeck. Jeg er født den 20.6.2002 i Flensborg. Jeg boede syv år i en lille landsby som hedder "Store Vi" (Großenwiehe i nærheden af Flensborg). Jeg har en relativ stor familie, 3 brødre og mine forældre. Mine brødre hedder Anton, Konrad og Jakob. Mine forældre hedder Andrea og Robert.

(Oskar med sin farfar)

Da jeg fik at vide, at vi skal flytte ud af vores lille landsby til Flensborg syntes jeg, at det var dumt, fordi jeg ikke gad bo et nyt sted, hvor jeg først skal finde ud af, hvor gaderne

fører hen. Det eneste gode var, at min nye skole var meget tæt på. På min første skoledag sad jeg i en række med to andre drenge, som hedder Darrel og Karim. Da det ringede, gik vi alle ind i vores nye klasse. Alle var der, undtagen en dreng, som sad i min række, det var Darrel. Han kom for sent til første time i det ny skoleår. Da han kom ind, slog han døren i, så alle blev forskrækket. Han satte sig til mit bord og spurgte Karim, om det var cool, hvad han havde gjort. Det var mit første indtryk af en klasse i en by.

I min gamle klasse var vi 8 elever i min klasse, og nu i byen var det pludselig 17 elever, og dermed havde jeg et meget stort udvalg af venner. På skolen i Großenwiehe var der 40 elever, så man kendte alle både ved navn og efternavn. I det hele taget var der 6 lærere. På min nye skole i Flensburg er der over 400 elever, og der er 35 lærere. Skolen var nu meget svært, fordi vi fik flere lektier for, det fik jeg næsten aldrig i Großenwiehe. Skolen blev meget

mere alvorlig, og når man sad på en anden plads, så sagde min klasselærer altid "I opfører jer som kakerlakker i et glas" eller at vores GPS er i stykker. Jeg synes, at jeg meget hurtigt blev en del af klassen.

En dag da jeg gik i skole med min bror, mødte vi en ven fra min klasse ved et lyskryds. Vi snakkede sammen, men så kom en rød Volkswagen og kørte lige ind i en gammel dame. Damen havde en rollator som fløj 5 meter højt og 3

meter langt. Bilen holdt direkte (med det samme) og en kvinde mellem 30 og 40 steg ud. Hun ringede straks til ambulancen, og den kom kort efter, hun havde ringet. Da min bror og jeg fortalte det til vores mor, sagde hun, at det var damens fejl, fordi hun bare gik over gaden, selvom der var et lyskryds 100 meter væk derfra.

I Sydslesvig er der mange, der ikke taler korrekt tysk. Der er mange som siger die Gelb, die Rot og die Blau. Men det hedder det ikke, og det ved mange ikke. Det hedder faktisk das Gelb, das Rot og das Blau... men de fleste folk synes det lyder forkert.

Her i Sydslesvig har man også overtaget, at man siger 'du' og ikke 'Sie' til hinanden. Da mine forældre fortalte mig og mine brødre, at man skal kalde folk "Sie" og ikke "du", tænkte vi, at alle mennesker er dronninger og konger, fordi man i Danmark kun kalder dronningen for 'De'. Her siger mange børn "jeg også" men det hedder "også jeg", eller de

siger: "jeg også ikke", men man skal sige " jeg heller ikke", det har jeg også sagt meget tit, men efter lidt tid siger man det rigtigt, fordi lærerne gentager det rigtigt. Man kan sige, at de børn der er tyske, men går på en dansk skole ikke kan rigtig dansk eller tysk. De snakker en blanding af begge dele. Min mor korrigerer mig nogle gange, når jeg taler tysk. Hun har engang sagt til mig, at det hedder "die ganze Zeit" (betyder: "hele tiden" med tysk artikel foran) og ikke "ganze Zeit". Da en fra klassen sagde det forkert, sagde jeg til ham, at det hedder "die ganze Zeit", og så blev han mega sur og sagde, at han har sagt det, men alle i klassen mente, at han har sagt det forkert.

Når der er håndbold Europamesterskab så er det altid det samme spørgsmål, holder vi med Danmark eller med Tyskland. For det meste ryger Tyskland meget hurtigt ud, derfor er det ikke længere et stort tema, hvem jeg holder med. På det danske landshold er der mange spillere fra SG

Flensborg-Handewitt, derfor er det en stor del af mig. Jeg kender flere landsholdspilleres navne fra det danske hold end fra det tyske. Men det er lidt træls, når Flensborgs spillere kommer til skade i en landsholdkamp.

Næste år skal jeg på en efterskole, som hedder Oure. Det er kun muligt, fordi jeg kan tale dansk. Jeg kender mange fra mit håndboldhold, som også gerne vil på en efterskole, men det kan de ikke, fordi de ikke kan dansk, og det er de meget kede af. Men mange i min årgang vil ikke på en efterskole. Jeg synes, at det er lidt træls for dem, som gerne vil, men ikke har mulighed for det, og dem som ikke vil på efterskole, men har gode muligheder for det. Jeg synes, at det er en god mulighed for at lære nye venner og en ny kultur at kende. Jeg glæder mig allerede meget til efterskolen. Mine brødre er allerede på denne efterskole og derfor kender jeg skolen.

Der er en forskel på den danske skole i Danmark og den danske skole i Tyskland, fordi i Danmark er der en 0. klasse og det findes ikke i Tyskland. Derfor ved jeg ikke, om jeg kommer i en klasse, hvor alle er et år ældre end jeg.

Min familie var meget tit på De kanariske Øer. Jeg var der første gang, da jeg var 5 år. Det var et stort område for en 5-årig, og jeg ved endnu, hvordan jeg for vild. Det var allerede sent og jeg løb der i mørket. Jeg løb gennem vejene, hvor der stod palmer ved siden. Jeg kom så til en stor fælles pool, og man kan se ind i restauranten derfra. Jeg kiggede ind, men der var de heller ikke, så jeg gik igen, men der hørte jeg, hvordan mit navn blev råbt, og jeg

vendte mig om og så min far.

